

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۱/۲۲

گل جان صابر

سپینزیری او زمری

یو سپین زیری له خپل زوی سره ځنگل ته په لرگیو پسې ولاړل. هغوی ته ناڅاپه زمری په مخه ورغی. زمری وغرومېد او وپي وویل:

- دا ده نېکمرغی، درې اونۍ کېږي چې ما هېڅ هم نه دي خوړلي، اوس به تاسو دواړه وخورم او مور به شم.

زوی وارخطا شو، رېږدېدو او پلار ته یې وویل:

- پلاره، اوس به څه کوو؟ زمری خو مور خوړي.

پلار ځواب ورکړ:

- زوی جان، مه وارخطا کېږه، زه اوس هغه د خپلې مخې ورکوم.

زوی پوښتنه وکړه:

- څه وايي، ته سپین زیری به دا ځواکمن زمری څرنگه له خپلې مخې لیرې کړي؟

سپین زیری وویل:

- ځواک مهم نه دی، چالاکی ډېر اهمیت لري، عقل کولی شي چې انسان له ډېرو ځواکمنو ځناورو څخه بچ کړي. ته وگوره چې زه اوس څه کوم.

سپین زیری خپل تېر پورته کړ او د زمرې لوري ته ور روان شو او وپي وویل:

- زه څو ځله د زمرې په ښکار پسې را وتلی خو هر ځل بېرته تش لاس کور ته تللی يم. اوس دا دي زمری پخپله ما ته راغی. زه به اوس تا ټوټې، ټوټې کړم او کور ته به د یوسم، ستا غوښه زموږ لپاره درې ورځې بس ده.

زمرې وویل:

- تا دومره ځواک له کومه کړ چې ما ووژني؟

- ته چې زما په ځواک باور نه لري نو راځه چې زور سره و آزمویو. کمزوری به د ځواکمن تابع وي.

زمرې د سپین زیری له دې وړاندیز سره موافقه وکړه. سپین زیری د ځمکې څخه ډبره را پورته کړه، زمرې ته یې ور واچوله او وپي وویل:

- که چېرې ته هم زما په څېر ځواکمن وي نو دا ډبره تر هغو کېکاره چې شیره یې را تویي شي.

زمرې ډبره په خپلو پنځو داسې کېکاره چې ټوټې، ټوټې شوه خو شیره ترې را تویي نه شوه.

سپین زیری په پټه له خپلې خورجین څخه هگۍ را و ایستله، ډبره یې را پورته کړه او له هگۍ سره یې یو ځای په لاس کې ټینګه کړه، د گوتو له منځ څخه یې د هگۍ زیر او سپین را و څڅېدل او زمرې ته یې وویل:

- و دې لیدل، ما د ډبرې څخه شیره را و ایستله.

زمرې د سپین زیری ځواک ته حیران شو او له وېرې د هغه تابع شو. له همدې ورځې وروسته سپین زیری په زمرې سپور گرزېده.

یوه ورځ سپین زیری په ځنگل کې لرگی پرېکول. هغه چې هر څومره خواري وکړه وپي نشوه کړی چې یوه وړه ونه پرېکړي. سپین زیری ډېر سترې شو او یوې خوا ته کېناست چې لږ دمه وکړي. زمرې هغې ونې ته ورغی، له بېخه یې را و ایستله او په حیرانتیا یې سپین زیری ته وویل:

- سپین زیری، تا خو ویل چې تر ما ځواکمن یې نو بیا د ولې دا کوچنی ونه پرې نشوه کړی؟

سپین زیری پوه شو چې زمرې د ده په تېر ایستلو پوهېدلی نو ځکه وارخطا نه شو او وپي وویل:

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

- ای زمريه، ما چالاكي وکړه تر څو پوه شم چې ته دا ونه را ایستلی شي او که نه. دا څو ورځې کېږي چې زمور د خورو زېرمه پای ته رسېدلې، زه غواړم چې بیا د زمريانو په بنسکار پسي ولاړ شم. زه فکر کوم چې درې، څلور زمريان به بس وي چې بنسکار يې کړم. زه چې کله زمريان بنسکار کړم هلته به ته زما له ځواکه خبر شي. زمري له وېرې ولرزېد او فکر يې وکړ چې که چېرې سپين ږيري بنسکار و نکړي نو دی به وخوري. تر اوسه پورې چې جوړ او روغ دی نو بنه به دا وي چې وتښتي.

زمري د شپې وتښتېد او د ځنگل په يوه شېله کې پټ شو. د هغه مخ ته يو گيډر په منډو تېر شو. زمري له گيډر څخه پوښتنه وکړه:

- گيډر وروره، ولې منډې وهې؟ سپين ږيري خو به نه وي پسي را اخيستی؟

گيډر په حيرانتيا پوښتنه وکړه:

- کوم سپين ږيري؟

زمري گيډر ته کيسه وکړه چې سپين ږيري څرنگه د ډبرې څخه شيره وايستله، هغه څرنگه د زمريانو بنسکار کوي او څرنگه د زمري خاوند شو. گيډر وځنډل او ويې ويل:

- اخ چې ته څومره کم عقل يې، سپين ږيري ته تېر ایستلی يې، هغه دومره ځواک له کومه کړ. ته چې يو ځل و غرومېږي د سپين ږيري زړه له وېرې چوي. راځه چې سپين ږيري ته ورشو او هغه ووژنو. زه به ستا پاتې شوني وخورم، زما لپاره هغه هم بس دي.

زمري له گيډر سره روان شو. سپين ږيري له ليرې څخه زمري او گيډر وليدل، پوه شو چې گيډر زمري ته هر څه روښانه کړي نو که دا ځل هم څه فکر و نکړي له بدمرغی څخه ځان نه شي ژغورلی. سپين ږيري له ليرې څخه په زمري او گيډر غږ وکړ:

- ای بي انصافه گيډره، ما تا ته ويلې و چې بنه چاغ زمري را وله خو تا بيا هم ډنگر راوست. پروا نه لري، زه به دا زمري توتي، توتي کړم او وبه يې خورم خو که تا بل ځل داسې کار وکړ پوستکی به د وباسم.

زمري چې د سپين ږيري گواښونه اورېدل نو فکر يې وکړ چې گيډر تېر ایست او په بلا يې اخته کړ. زمري په منډه وتښتېد.

سپين ږيري خپل زوی ته وويل:

- زوی جان، تا وليدل چې يوازي ځواک بسنه نه کوي. عقل او چالاكي ډېر اهميت لري. که چېرې دا دواړه ولري نو له هېڅ دښمن څخه مه وېرېږه.

د آذربايجان د خلکو کيسه
ژباړونکی: گل جان صابر